

A béke két hatalmas bástyájának szövetsége

Világszerte, amerre csak békeszerető emberek élnek, hatalmas örömmel fogadták a Szovjetunió és a Kínai Népköztársaság közötti szövetségi és kölcsönös segélynyújtási szerződést. A történelemben még nem volt példa arra, hogy két ilyen hatalmas állam, ahol egyaránt a dolgozó nép vette kezébe saját sorsának irányítását, szövetségre lépjenek.

Nem egyszer győztek meg a világ népei arról, hogy mind a Szovjetunió, mind a Kínai Népköztársaság sikerrel tölti be a béke, a szocializmus és a demokrácia táborában a vezető szerepet. Világot átfogó tekintélyükkel fogva, legyőzhetetlen akadályt képeznek a háborús gyújtogatók, terveivel szemben.

Számos alkalommal lépett fel együttesen a Szovjetunió és a Kínai Népköztársaság a nemzetközi kérdések békés megoldása érdekében. Sohasem felejtjük el, mit jelentett Kína békés népe számára az a tény, hogy a Szovjetunió és a Kínai Népköztársaság közötti testvéri barátság létesült. Kína hős önkéntesei életüket és vérüket áldozták azért, hogy Kína népet megszabadítsák az imperialisták ragadozó karmaitól és hogy elhallgassanak a fégyverek a világnak e részén is.

Még nem mult el egy esztendője, hogy Genfben meggyezés jött létre a nagyhatalmak között és ez a meggyezés véget vetett az indokínai háborúnak. Vietnám, Kambodzsa és Laos népei sohasem felejtik el, hogy a további véres áldozatoktól csak úgy menekülhettek meg, hogy a Szovjetunió és a Kínai Népköztársaság szoros együttműködésében szálltak síkra Genfben az imperialista törekvésekkel szemben. Tudott tény, hogy az Amerikai Egyesült Államok Indokína területét is ugrodzskaként akarta felhasználni a távolkeleti országok leigázásához.

Ma már számos ország kormányja kénytelen elismerni a Kínai Népköztársaságot és éppen azért, mert a világ népei előtt nem tudják letagadni a népi Kína hatalmas szerepét a béke fenntartásában. A kínai nép tudatában van annak, hogy a hatalmas feladatnak, amelyet önként vállalt, hogy a kommunizmust építő szovjet nép mellett következetes harcosa legyen a népek békés egymáshoz való életének gondolatának, a nemzetközi ellentétnek békés tárgyalások útján való megoldásának.

Ázsia legnagyobb népei elismeréssel tekintenek a Kínai Népköztársaság felé. Ezt igazolja az elmúlt évben Csü En-laj kínai és Nehru indiai, valamint Csü En-laj és U Nu burmai miniszterelnök közös nyilatkozata. Ázsia e hatalmas országainak kormányai kötelezettséget vállaltak, hogy az alapvető elv alapján építsék ki kapcsolatukat. Az őt alapvető a területi sérthetlenség és szuverenitás kölcsönös tiszteltetése, meg nem támadás, az egymás belügyeibe való be nem avatkozás, az egyenlőség és a kölcsönös előnyök, valamint a békés együttélés és szövetkezési elvek.

A Szovjetunió és a Kínai Népköztársaság között egyre szilárdabb és elszakíthatatlanabbá váló testvéri kapcsolat maga után vonja a népi demokratikus országok népei szeretetének és ragaszkodásának fokozódását a békétől és két erőssége iránt. Aból a történelmi jelentőségű tevékenységből, amelyet a Szovjetunió Kína iparosításának támogatása érdekében folytat, a népi demokratikus országok is részt kérnek. Minden békeszerető nép létfontosságú érdeke, hogy a Kínai Népköztársaság, a Távol-Kelet e hatalmas bástyája minél áthatóbban lépjen fel a világ minden áthatatlanabbá gátát képező az imperialista törekvésekkel szemben.

Mint minden alkalommal, amikor békeszerető országok rágalmozásáról van szó, az Amerikai Egyesült Államok reakciós köréi most sem fukarkodnak a Kínai Népköztársaság

ellen irányuló koholmányokkal. A Kínai Népköztársaságot úgy akarják feltüntetni, mintha az a Távol-Keleten a békét veszélyeztetné. Mi az igazság ezzel szemben?

Az Amerikai Egyesült Államok megszállás alatt tartja Tajvánt szigetet, amely Kínának és elszakíthatatlan részét képezi. Az amerikai kormány nem törődve ezzel, hogy a világ népeinek szemében a történelem egyik legnagyobb igazságtalanságát követi el, Csang Kaj-sek-et, a kínai nép kiérdemelt volt zsarnokát használja fel arra, hogy a Kínához tartozó Tajván szigeten való tartózkodását igazolja.

Lényegében azonban Amerika részéről a Tajván kérdésében nem történik egyéb, minthogy az Egyesült Államok ezt a kínai szigetet haditámaszponttá alakította át, éppen a kínai nép és más békés ázsiai népek megtámadása céljából.

Semmi sem lehet természetesebb, mint az a tény, hogy a Kínai Népköztársaság népe ezt az igazságtalanságot nem nézheti tétlenül. A kínai nép egyetlen pillanatra sem mond le a Tajván szigethez fűződő jogairól. Nem hajlandó olyan tárgyalásokon sem résztvenni, amelyen a kínai nép által gyűlölt Csang Kaj-sek klickjének küldöttei is megjelennek. Nem kétséges, hogy ez olyan álláspont, amely minden jóérzésű ember teljes együttérzésével találkozik. Senki sem tarthatja igazságosnak, hogy hatszázmillió ember képviselőivel szemben egyetlen félkínai állítás egy a néppel ellentétes érdeklődő csoport küldötteit.

A Szovjetunió kormánya minden nemzetközi tevékenységében következetesen szem előtt tartja azokat a feladatokat, amelyek a Szovjetunió és a Kínai Népköztársaság között megkötött barátsági, szövetségi és kölcsönös segélynyújtási szerződésből reá hárul. A Szovjetunió és Egyesült Nemzetek Szervezetében is számos alkalommal síkra szállt azért, hogy a Kínai Népköztársaság képviselői elfoglalhassák az ENSZ-ben azt a helyet, amely minden kétséget kizáróan a Kínai Népköztársaságot és nem Csang Kaj-sek bandáját illeti meg.

Eppen a legutóbbi napokban tett javaslatot a Szovjetunió arra vonatkozóan, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezete helyett, amely tudvalegven mindinkább betölti az amerikai monopólisták szavazógépének szerepét, a leginkább érdekelt államok tanácskozzanak a tajvani kérdésről. A tanácskozás színhelyéül a Szovjetunió Sanghaji vagy Uj-Delhi javasolta.

A Legfelső Szovjet február 9-i ülésén N. A. Bulganyin, a Szovjetunió minisztertanácsának elnöke beszédében a tajvani kérdésről szólva a többek között a következőket mondotta: „A Kínai Népköztársaság megnyerte a szovjet nép és az egész haladó emberiség rokonszenvét. Ezt a rokonszenvet az igazságos ügyéért, becsületéért és hazája függetlenségéért vívott harcával érdemelte ki.”

Hazánk dolgozó népe a Szovjetunió és a Kínai Népköztársaság közötti szerződés megkötésének 5. évfordulóján meleg szeretettel fordul a békétől és két hatalmas vezetője felé. Meggyőződésünk, hogy a két nagy nép testvéri barátsága mind nagyobb gyümölcsöt érlel a mi számunkra is, békénk, biztonságunk megvédése szempontjából. A Szovjetunióval és a Kínai Népköztársasággal hazánk is kötött barátsági, együttműködési és kölcsönös segélynyújtási egyezményt, amelyeknek segítségével jelentős sikereket értünk el az ország iparosítása, a népi háziipar kiépítése, s ennek nyomán a dolgozó nép életszínvonalának állandó emelése útján. Szívünk teljes melegevel kívánjuk tehát, hogy tovább erősödjék és virágozzék a szovjet és a kínai népek nagy barátsága a világ minden békeszerető emberének javára.

Román—jugoszláv dunahajózási egyezmények aláírása

Február 10-én befejezték munkálataikat a román és jugoszláv küldöttségek, amelyek Belgrádban összehívták, hogy megállapítsák a két ország közötti határvonalat alkotó Dunaszakasz hajózási rendszabályait, kivéve a Duna vaskapui szakaszát, amely már előzetes egyezmények tárgyát képezte.

Az aláírt okmányok a következők:

1. A Román Népköztársaság kormánya és a Jugoszláv Föderatív Népköztársaság kormánya közötti egyezmény a két ország közötti határt alkotó Duna-szakasz hajózási

rendszeréről (kivéve a Vaskapuszakaszt).

2. Megállapodás a hajózási kihágások kivizsgálásával megbízott hatóságok illetékességének meghatározásáról, az 1075 km-től az 1048 km-ig és a 931 km-től a 845,5 km-ig terjedő határvonalat képező Duna-szakaszon, vagy ennek a vonalnak közvetlen szomszédságában.

Az okmányokat az RNK kormánya nevében Adrian Iosipescu, külügyminiszteri ülnök igazgolta, a Jugoszláv FNK nevében pedig Emil Malesev, a külügyi államtitkárság tanácsosa írta alá.

(Ágerpres.)

Tömeges állásfoglalás a béke mellett!

Ötszáz résztvevő

Február 13-án Perjámos község dolgozói kisebb-nagyobb csoportokban igyekeztek a kultúrthozba, hogy nagygyűlésen fejtsék ki tiltakozásukat az atom- és hidrogénbomba használatát, a német Wehrmacht feltámasztását, egy új világháború kirombantása ellen. Mindegy ötszázán gyűltek össze ez alkalommal. Eljötték a „Lazar Cernescu” kalapgyár dolgozói, a kollektív gazdaság és a mezőgazdasági társulás tagjai, a varjasi állami gazdaság perjámosi osztályának munkásai, a szövetkezet dolgozói, a tanügyi káderek, egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztok, az intézmények vezetői, tisztviselői és háziasszonyok.

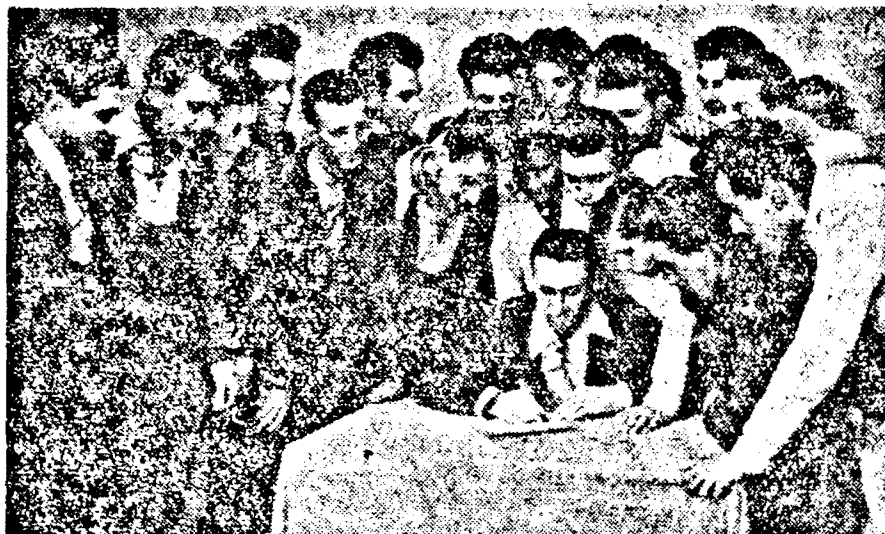
Elkes hangulatban zajlott le a perjámosi dolgozók tiltakozó nagygyűlése. Az egybegyűltek figyelemmel hallgattak meg Popa Marint, a helybeli hetosztályos román elemi iskola tanárát, aki a jelenlegi nemzetközi helyzetéről, a békeharcosok mindent átfogó mozgalmáról, a békeharc új feladatairól beszélt. Elkes taps fogadta az RNK Állandó Bevédelmi Bizottságának felhívását, majd az egybegyűltek közül többen felszóltak.

— Mi, asszonyok és anyák, határozottan nem mondunk minden imperialista háborús mesterkedésnek. Gyermekünket a békés építésre, a béke megőrzésére neveljük. Ezért írjuk alá a Béke Világtanács felhívását s erre ösztönözünk az összes asszonyokat, anyákat — mondotta németnyelvű felszólalásában Lup Elisabeta háziasszony. Ugyancsak a nők harciáról beszélt német nyelven Rehm Erzsébet, a kollektív gazdaság tagja.

Antonescu Dumitru ezeket mondta: — A béke életet jelent. S mi békében akarunk élni, építeni akarjuk virágzó jövőnköt. De ha szükséges, életünket is feláldozzuk a béke megvédéséért, hogy gyermekeink boldog jövőjét biztosítsuk.

Asan Nicolae így nyilatkozott: — Az imperialisták nem félemlíthetik meg a békeharcosokat az atomhírszerűjükkal. A Szovjetunió és a népi demokratikus országok népei szilárdan küzdenek a béke megőrzéséért, az atom- és a hidrogénbomba használatát ellen, de ugyanakkor nem érhet bennünket felkészületlenül semmiféle agressziós kísérlet. Mi az atomenergia békés felhasználásáért szállunk síkra, hogy a tudomány legnagyobb vívmányát az emberiség javára fordítsák az egész világon.

Az atomháború ellen

Tanulóifjak a béke frontján

A felszabadulás után a Hazafias Védelem antisziaszta szervezet fényképfelirattal mutatja be a hillerista fenevadakat, a jait jelző borzalmakat. A fényképfelirattal nagyra- s a Wehrmacht katonáitól erred, akik csak- egy, mint az SS szerve- let tagjai, szerették meg- örökölni „dicső” tettei- ket és gyakran áldozta- taikkal együtt fényképe- zették le magukat. A kiál- tás a legedzettebb ideg- zeti szemléletre is me- rőző hatással volt. Sokan a jöhírszemű és félreze- zett emberek közül ekkor kezdtek ráismerni és meg- értetni, mit is jelent a jaszim. Ekkor kezdtek sejteni, hogy a hilleristák véres büntetéseiről s a há- ború szörnyűségeiről azok is felelősek, akik azt hirdették, hogy poli- tikamentességükkel, pár- tatlanságukkal kívül ma- radhatnak az események- en. Azt hitték úgy bizo- sítotthattak maguknak sértetlenséget mindenfa- ja politikai fordulatnál magukat a vörös csillag- gon, hogy áldozataik homlokába vágják.

Ez a fénykép jut eszembe, amikor a Wehr- machtt feltámasztásáról, a háborús bűnös SS-tisz- tek és német generálisok új hatalmi rangokba való beiktatásáról olvasok. Mintha egy szörnyű, véres kéz nyúlna ki az élet, s öröm, az ifjúság felé.

Ifjaink azonban saját gyermekkoruk egy-egy megrázó élményén, a szülői elbeszélésein, az iskolában és ifjúsági szervezetben hallottakból megtanulták, hogy mit jelent a háború. A ma- guk módján minden ren- delkezésükre álló eszkö- zel harcolnak ellene. Dra- gan Alexandru, az I. számu júlium tanulója az iskolai IMSZ-szervezet vezetője tagja mon- dotta:

— Mi, fiatalok, békát akarunk. Soha sem fele- tem el, milyen félelem- álltam ki gyermekkorom- ban 1944 szeptemberé- ben, amikor a német és magyar fasiszta csapatok betörték, s a mi kis fa- lucskunkon, Coroiu falun is átönlöttek. Röviddel a faluba érkezésük előtt, a falu lakói mind az erdő- be menekültek. Két héten át, mint üzött vadak la- pullunk a sűrűben. Az éhség és a félelem még alunkból is felvert ben- nünket. Ejszakánként puskalövéseket hallottunk és vártuk, mikor üt raj- tunk az ellenség. Csak amikor a felszabadító szovjet csapatok s a hoz- zájuk csatlakozott román seregek elűzték őket, jöttünk ki az erdőből. A faluba visszatérve szü- leink kétségbeesve látták, hogy elmozdítható ja- vainkat elrabolták az el- lenség csapatok. Amit nem vihettek magukkal azt felgyújtották, össze- rombolták, mintha az lett volna a legnagyobb elég-

A mi célunk

Ebéd utáni időben embercsoportok jelentek meg Csernő utcáin s a tömeg a kultúrthoz felé tart. Délután két órakor kezdődött Csernőn a tiltakozó gyűlés, amelyen több, mint 300 dolgozó paraszt vett részt. Köztük volt Vesa Nicolae, a második világhábo- ruban sokat szenvedett középparaszt. Mint magot vető ember ültetésekor, úgy ment egyik csoporttól a másik- hoz. Itt is — ott is beszélt.

Még néhány perc volt hátra a gyűlés kezdetéig és Vesa Nicola egyre több csoporttal beszélt. Végül meg- állt Selean Florian mellett, cigarettát sodort s rágyuj- tott. Majd a dohányos dobott Selean felé nyújtotta s kissé vontatottan kezdett beszélni.

— Sokan eljöttek ide... — mondta s szavait nagy- füstelhővel kísérte.

— Sokan — hangzott a válasz. Majd hirtelen, mint- ha gátat tört volna a szóáradat, pattogtak a mondatok.

— Még hogy háborút akarnak a gazok! — s kezével nyugat felé intett. Társa megértette, mit akar mondani Vesa, éppugy, mint 1942-ben, amikor a lövészárkokban egymás gondolatait is kiolvasták. Ott lett közös a gon- dolat, mert közös volt a fájdalom is. Egyformán szen- vedtek a fronton, egyformán szenvedett a családjuk otthon, s Csernőn. Selean határozott hangon mondta ki gondolatait:

— Mi nem akarunk háborút, de ha ők mindenkép- pen akarják, beletörök a bicskájuk.

— Kezdődik a gyűlés... — hangzott a kiáltás vala- honnan az ajtó közeléből. A távolállók is elindultak, a kultúrthoz nagyterem felé. Ugy megett a terem fér- fiaikkal, asszonyokkal s ifjakkal, hogy még mozdulni is alig lehetett. A gyűlés napirendi pontjai gyorsan váltók- egy egymást. Következett az utolsó, de legjelentősebb: a békekevek aláírása. S amikor az egyik felszóláló ezt mondta: „Írjuk alá, elvtársak, mert ezzel is a békét véd- jük!” — a jelenlevők bekevégya zugó kiáltásban jutott kifejezésre:

— Békét akarunk! Megvédjük a békét!

Egymásután fogtak tollat a kapához, kaszához szo- kott kezek. Vesa Nicolae arcán kemény elszántság tükröződött. Kemény munkában edzett kezében csak- nem eltört a kis tollszár, amikor nevet odairta.

Tisztelet az élenjáró vasutasoknak

GLIGORESCU IOSIF

kocsifelülvizsgáló, aki munkájának jó megszervezésével a szerelvények felülvizsgálásának idejét 9,1 száza- lékkel csökkentette.

CORA GHEORGHE

kocsifelülvizsgáló, a CFR főnökhely dolgozója, aki eredményes tevékeny- ségével hozzájárult a vagonok ál- landó jókarbantartásához és a va- gonpark növeléséhez.

DOBRE EMIL

mozdonyvezető, szovjet módszerek alkalmazásával elérte, hogy a mozdony két általános javítása közötti időt 50 százalékkal meghosszabbí- totta.

COJOCAR CONSTANTIN

tolató főnök, az IMSZ brigád veze- tője, munkájának jó megszervezé- sel napi terveladatát 100—110 szá- zalekben teljesítette.

EMLEKEZZÜNK GRIVICÁRAI

Hazánk pártvezető munkásosztályai a 22 év előtti dicsőséges eseményekben is bebizonyították önfeláldozó harciességüket népköztársaságunk felépítéséért, a kizsákmányolás rab-bilincseinek szétváltásáért vívott hősi küzdelmekben.

Az 1929–1933 évek között seprő végig a tőkés világon a kapitalizmus periódikus gazdasági válsága. A tőkés országokat alapjaiban rendítette meg a krízis. Az Egyesült Államokban felére, Angliában 86 százalékra, Németországban pedig 60 százalékra csökkent a termelés. A munkanélküliség száma az Egyesült Államokban 17 millióra nőtt.

A kapitalista államokkal ellentétben ebben az időszakban a Szovjetunió óriási eredményeket ért el a népgazdaság fejlesztése terén. Az ipari termelés 201,6 százalékkal ért el 1929-hez viszonyítva. A mezőgazdaságban pedig ezekben az években a dolgozó parasztok milliói tértek át a kolhozgazdálkodás útjára.

Az imperialista országok uralkodó körei, Anglia, Franciaország és az Egyesült Államok milhiárdosai segítek hatalomra Németországban a fasisztákat és bátorították Hitler a Szovjetunió elleni büntető háború előkészítésére.

A tőkés-földesúri Romániát is alapjaiban rázkódhatta meg a kapitalizmus periódikus gazdasági válságának hulláma. Különösen súlyos volt a válság a tőkés-földesúri Romániában, mert az ország uralkodó osztályai hazánk iparát és mezőgazdaságát teljes mértékben kiszolgáltatották a külföldi monopol-tőkének. Az angol, francia és ame-

rikai imperialisták 1932-ben kidolgozták az úgynevezett „genfi tervet”, amelynek értelmében bizonyos uszarakölcsön ellenében a román kormány elfogadta az ország kincsei és az államügyek feletti külföldi ellenőrzést.

Ezekben az években is bebizonyosodott, hogy egyedül a munkásosztály pártja az, amely következetesen

szabadságért vívott küzdelemre, mozgósította a dolgozókat a francia, angol, amerikai és német imperialisták gazdasági igájának lerázására. A párt harcot hirdetett a szovjet-ellenes háborús készülődések megszüntetéséért.

A burzsoá-földesúri kormány alattomos manőverekkel próbálkozott, hogy előkészítse erőit a proletár

harcolt a dolgozók érdekeiért. Az illegális nehéz körülményei között, súlyos üldözések ellenére is a párt magasra emelte a békeért, kenyérért és szabadságért folyó küzdelem vörös zászlaját. A Kommunista Romániai Pártja V. kongresszusán meghatározott politikai vonal alapján a párt megszervezte és harca hirta a nyomortól elgyötört tömegeket a kenyérért, a békeért és a

offenzívával szemben. Teljesítette a vasúti munkások 1933. február 2-i sztrájkjának több követelését. Alig néhány nappal később a parlamenti megszavazta az ostromállapotot, számos kommunista és haladó munkás letartóztatott, feloszlatták a munkás szervezeteket, lepecsételték a székházakat, betiltották a munkáslapokat és megtagadták a kivált követelések teljesítését. A mun-

kások válasza erre az volt, hogy számos üzemben, sok vasúti műhelyben, mint Kolozsváron, Iasiában és Páscaniban, valamint a petróleumiparban sztrájkok törték ki.

Február 16-án a polgári-földesúri kormány megkezdte a munkásmozgalom vérbefojtását. E napon Grivicán katógó gépfegyverek gyilkos tüze következett a földet munkások kiomló vére festette pirosra. De sem a gépfegyverek golyói, sem a karhatalom szuronyrohama, sem pedig az uralkodó osztályok aljas terrorja nem tudta megfékezni a pártvezetett munkásosztály forradalmi lendületét.

A grivicai hősi harcok 22. évfordulójáról olyan nemzetközi körülmények között emlékezzünk meg, amikor a nyugati imperialista hatalmak Nyugat-Németország felfegyverzése-re, a Wehrmacht feltámasztására törekednek. Huszonkét év előtt Hitler támogatott, most Adenauert. Ma azonban a háborús uszítók mesterkedéseivel szemben jóval hatalmasabb erő áll. A demokrácia és a szocializmus tábora, amelynek élén a Szovjetunió halad, legyőzhetetlen erő képvisel és ezt figyelembe kell venni mindazoknak, akik még súlyosabb háború, az atomháború borzalmait akarják rászabadítani az emberiségre.

Dolgozó népünk a grivicai események 22. évfordulóját a szocializmus építésében elért nagyszerű eredményekkel kösöntik. És e napon még forróbb szeretettel emlékezzünk a grivicai hősökre, akik életüket adták a szabadságért.

„Örök dicsőség 1933 hőseinek“!

A „Vöröslabogó“ üzemi bizottságának alakulásától jól lehet látni az egész udvart, ahol huszonkét esztendővel ezelőtt a szomorú emlékek, véres események lejátszódtak. A szemben levő épület homlokzatán nagy betűk hirdetik: „Glorie eternă eroilor din 1933“ — Örök dicsőség 1933 hőseinek — emlékeztetül, hogy a műhelyek dolgozói soha el ne felejték, milyen áldozatot hoztak munkástele-vérek 1933 februárjában.

Nagyon sokan dolgoznak még a „Vöröslabogó“ üzemében olyanok, akik végigélték, végigharcolták ezeket az örök emlékeztető napokat. Cioc Marin, a kazánműhely élnemű-kés, mindegyik ellenőre is ezek közé tartozik. Most itt állunk az üzemi bizottság irodájának ablakánál és 6 visszazáradékkal szemlél néz ki az udvarra, a műhelyépületekre.

Akkor is a kazánműhelyben dolgoztam, mint fiatal, 21 éves munkás — emlékezik vissza Cioc Marin. — En Chivu Stoica elvtárs „keze alatt“ dolgoztam. Akkoriban már hetekkel, hónapokkal előbb valami furcsa nyugtalanság fűtötte át a műhelyeket. Az elégedetlenség, az elkecsesedés letűdte a hűgött. Mindenki érezte, hogy ez így nem mehet tovább, valamiképp történnie kell. Az emberek sokszor napokig, hetekig nem dolgoztak, mert nem volt munka. Voltak olyanok, akik a heti bér-fizetésnél 10–20 lej kaptak, sokszor még kevesebbet. Napirenden voltak a levadások, az „áldozati görbe“. Minden ok meg volt tehát a sztrájkra. Először február 2-án reggel 9-ől este 10 óráig állt le a munka. Küldötteink bementek az igazgatóságához. A mi műhelyünk küldötte Chivu Stoica elvtárs volt. Valamennyien nagyon szerették harcos magatartását, következetességét.

Amikor február 14-én letartóztatták küldötteinket, tudtuk, hogy ennek jó vége nem lesz, — folytatja visszaemlékezését Cioc Marin élműnk. — Már nem nagyon kellett az embereket sztrájkra buzdítani. Mindenki torkig volt, szidia a burzsoá-földesúri kormányt és a hatóságokat, különösen amikor közudomusává vált Gheorghiu-Dej elvtárs és a többiek letartóztatása. Másnap, február 15-én nem is fogtunk hozzá a munkához, megkezdtek a sztrájkot.

Szinte percek alatt, villámgyorsan, rendkívül fegyelmelzetten, jól megszervezve kezdődött február 15-én reggel a nagy sztrájk. Nagyszerűen dolgozott a párt. Rendkívül gyorsan szerveztük meg az őrájáró csoportokat, a kapuk, bejáratok és a műhelyek őrszét. En mint lelkes ifjú munkás is ott szorongtam, hogy adjanak feladatot. Néhányunkat egy csoportba osztottak.

Ti a kazánműhelyt őriztél — közölték velünk az utasítás.

Közben gyűlt a nép az utcán. A kapuőrök jól működtek, a hatóság-kezegeket, meg a szigorú diktatívet is kipenderítették. Az utca zajaongása betöltötte a hatalmas gyár-udvart. A kerítésnél láthattuk és megfigyelőnk is hírül hozták, hogy tíz- és tizezer ember szorong, hullámzik a Grivitel uton. Ez mindannyiunkat lelkesített. Felemelő tudat volt számunkra, hogy a főváros népe együttérző, velünk. Egymásután érkeztek a főváros különböző gyárainak küldöttei. Buzdító szavakkal még több erőt merítettünk. „Kürtani testvérek, veletek vagyunk!“ — mondták a munkásság küldöttei és ez

egy is volt. Ehesek voltunk, de senkinek panaszkodott. Egyszer csak befordult egy nagy teherautó. Kenyeret, felvágottat és más élelmet, cigarettát adtak le a teherautóról. Később újabb szállítmányok jöttek. Megtudtuk, hogy a főváros Vulcan, Herdan, CAM és más üzemek dolgozói küldöttek nekünk az élelmiszert. Ez mindannyiunknak rendkívül jól esett.

Közben egész időn át szólt a sziréna, Vasile Roaita szirénája.

Eljött az este és a sötétség leple ereszkedett a telepre. A munkások több helyen tüzet gyújtottak az udvaron. Mágylák lángja körül melegedtünk. Kint az utcán még nem oszlott el a köd. Tudomás szerezünk arról, hogy katonaság és rendőrség sorakozik fel. A katonák is tüzet naktak az utcafen. A hatal-

mas lángok átvilágították a kerítést. Később megtudtuk, hogy itálják őket. A felháborodott tömeg iszonyodva húzódott el a lerészegedett katonáktól. S közben állandóan bugogt a sziréna.

Másnap bekövetkezett a nagy esemény — emlékszik vissza Cioc Marin. — Mint közudomásu, Hoteanu hóhér felszólította a munkásokat, hogy öt percen belül távozzanak az üzem területéről. Ezt a munkásság egyhanguan, kerekén visszautasította.

Még teljes sötétség volt... Egyszer csak sűrű egymásutánban puskaropogást, majd gépfegyverkattogást hallottunk. Hangos moraj, zúgó tiltakozás, jajkiáltás zaja váltotta fel a csendet. Ez a pokoli zaj mindinkább erősödött. Tudtuk, hogy kint

katonaság sorakoztatott fel, de arra mégsem számítottunk, hogy a fővárosi ennyire galádul, fegyvert használ ellenünk. A katonák behatoltak az udvarba és mintha nagy túlerőben voltak, gyorsan nyomulhattak a műhelyépületek felé. Közben véletlen emberekre löttek, bajonettel mérszálottak és gépfegyverrel használtak. Irizatos harci zaj volt, amiben az volt a borzalmas, hogy csak egyik oldalról volt fegyver. Nincs szörnyűbb, nagyobb vadállatiasság, mint véletlen, fegyvertelen emberekre fegyverrel támadni.

A mi őrségünk elszántan állt ott a kazánkövös műhely előtt és gyűlölettel néztünk szembe a leitatott, vadul felénk nyomuló katonákkal. Eszeveszetlen löttek reánk és vandál módon benyomultak a kazánműhelybe. Néhány perc múlva már hatoltak területük a padlón, sebesültek vére folyt.

„Fel a kezekkel!“ kiáltották felénk és fegyvert szegeztek ránk. A kint várakozó teherautókhoz kísérték bennünket.

Amikor elhaladtunk a kapunál, látam, hogy szegény Popa Dumitru, jó barátom, halálra sebezett ott fekszik a bejáratnál, amelyet oly hősiessé védett. Kiomló vére pirosra festette a sáros-piszkos havat. Odaléptem és lehajoltam hozzá, hogy valami védett helyre vigyem, hátha van még benne élet. Ekkor az egyik katonai cibáni kezdett és puskával tuszkolt kiéle. Az utcán teherautókba kényszerítették és a fővárosi rendőrszektúrára vitték bennünket. A pincében szuloltak össze bennünket, vagy nyolcszázan voltunk, grivicaiak. A pince bűzös, levegőben volt és bokaig ért a víz. Tizennyolc napig tartottak itt napi félkiló szaraz kenyér és vizen. Bántalmazták, kínoztak. Amikor tizenhatalnap szörnyű szenvedést után kiengedtek, az üzemben kezdődött a tortúra, az úgynevezett „verifikálás“.

Cioc Marin borongós, szigorú tekintete felenged. Már mosolyogva nézi az udvarban sűrű-forgó embereket. A sziréna — Vasile Roaita szirénája — most ebédidőt jelez.

Nagy lecke volt számomra a felejthetetlen véres február 16-ika — mondja Cioc Marin élműnk. — Akkor sztrájk egyik hőse. — Megtanultam azt, hogy mindig harcoljak a kizsákmányolás, a hazugság, az igazságtalanság ellen. Megtanultam, hogy mindig hűségesen, becsülettel tartasak ki osztályom, a munkásosztály mellett, a párt mellett.

Mennyivel más most az élet — folytatja. — Ma öröm a munka. Bővültek a műhelyek, lényegesen javultak a munkafeltételek. Ma már nem a kizsákmányolóknak dolgozunk, munkánk a magunk jólétének fokozását szolgálja. Erthető tehát, hogy mindannyian sok életkedvvel dolgozunk. A párt, a kormány minden lehetőséget megad ehhez. Két leányom van, akiket szépen felnevelhetek, és már nem ismerik a nélkülözést. Nagybok leányom iskolába jár, szorgalmasan tanul és az a vágya, hogy majd egyetemre járjon. Ennek nem lesz semmi akadály. En is, gyermekeim is tanulhatnak, emberi módra élhetnek. Ezért hullatták őket véreket huszonkét esztendővel ezelőtt, — és nedvesedő szemem megakad a főépület homlokzatának nagy betűin: „Örök dicsőség 1933 hőseinek!“.

Pintér Lajos

Több támogatást az élenjáró aradi sport-szakosztályoknak

Rövidesen országsszerte megkezdődnek azok a csapatversenyek, amelyek különböző sportágakban az ország legjobbjaikat küzdelmeit hoz-zák. Aradról a labdarúgókön kívül birkózók, teniszesek, asztali teniszesek, céllövők, vívók, kosár- és kézilabdázók szerepelnek ezeken a versenyeken, ugyisint az evezősök is. A városi Testnevelési és Sportbizottság a tartományi pártbizottság sportosztályával karöltve, megbeszélést szervezett, amelynek célja volt, hogy megismerjék az élenjáró sport-szakosztályok nehézségeit és segítséget nyújtsanak a hibák kiküszöböléséhez.

A megbeszélést az elmúlt napokban tartották meg a Testnevelési és Sportbizottság helyiségében és a legmeglehetőbb volt, hogy egyes sport-közösségek élenjáró szakosztályainak képviselői (mint például a Fl. Rosie UTA labdarúgó és evezős szakosztályai) meg sem jelentek az összejövetelen. Ez a tény maga is igazolta, mennyire lebecsülték ennek a fontos megbeszélésnek szerepét.

Az egyes sportközösségek vezetői szakosztályainak képviselői és edzői beszámoltak az illető szakosztály helyzetéről, eddigi tevékenységéről.

Általánosságban kitűnt, hogy a sportközösségek vezetői milyen gyenge támogatásban részesülnek az élenjáró sportszakosztályokat. Az „A“ és a „B“ csoportban szereplő labdarúgó csapatok szakosztályain kívül, amelyek önálló szakosztályi vezetőségekkel rendelkeznek, a többi sportágakban legfeljebb egy-egy szakosztályvezető és főként az edző tevékenykedik. Ez a helyzet a Fl. Rosie UTA birkózó és tenisz-szakosztályánál, a Progresul női kosárlabda és céllövő csapatánál, valamint a sportközösségek evezős-szakosztályainál.

Nem sokat törődnek a sportközösségek a sportlétesítmények megfelelő kihasználásával sem. A városi illetékel kapcsolatban, a Metalul „G. Dimitrov“ sportközösségnek még az elmúlt év végére el kellett volna készítenie a célpisztoly-versenyek számára a célállásokat, de ez mind a mai napig nem történt meg. Ezen a téren azonban mégis folyik valamelyes tevékenység, de szégesen elmentés a helyzet a Fl. Rosie UTA 3 év előtt létesített korszerű lőterénél. Ezt a lőteret, amely a stadion területén van, teljes négy hónap óta nem is használják. Nemcsak a Fl. Rosie UTA céllövő szakosztályának tagjai nem tartanak itt edzéseket, de más sportközösségek versenyzői sem. Kitűnt a szakosztályvezetők és edzők beszámolóiból például az is, hogy a Fl. Rosie UTA tenispályáit minden évben maguk a teniszjátékosok hozzák használható állapotba önkéntes munkával, egyes evezős szakosztályok pedig — mint például a Metalul „I. Ranghet“ evezőszakosztálya — azért nem használják a Fl. Rosie UTA teli evezős-kuckóját, mert a tavalyi tartozást még nem egyenlítették ki.

Arra is rávilágítottak a beszámolók, hogy nemcsak a sportközösségek vezetőiségi tanúsítanak nemlőrdöm magatartást a legtöbb szak-

osztály munkássága iránt, hanem az egyes üzemek vezetőségei, szakszervezeti bizottságai, sőt pártalapszervezeti és pártbizottságai sem foglalkoznak az élenjáró szakosztályok sportmunkájával. Ez a helyzet nemcsak a Fl. Rosie UTA-nál, hanem a Metalul „G. Dimitrov“ és a Metalul „Iosif Ranghet“ és a Locomotiva sportközösségeknél, illetve a „De-cember 30“, „G. Dimitrov“, „Iosif Ranghet“ gyáraknál és a CFR komplexnél. Nem különb a helyzet a Progresulnál sem, ahol sem az ICA, sem pedig a többi vállalatok, amelyeknek tagjai a Progresulnál sportolnak, nem támogatják a sportmunkát. Elmondották a gyűlésen azt is, hogy a sportközösségek egyesületi képviselői is csak különleges ünnepélyes alkalmakkor látogatják meg a sportközösségeket, de tényleges támogatást vajmi keveset kapnak az aradi sportközösségek.

Az utánpótlás nevelésével sincs minden rendben. Kivilágított ez a Progresul női kosárlabda szakosztályának edzője által mondottakból, aki kijelentette, hogy az edzéseket mindössze 10–12 sportoló látogatja. Alig hihető, hogy egy év leforgása alatt ne lehetett volna az „A“-csoportban szereplő női csapat mellé legalább 10–12 fiatal sportolót nevelni ennek az élenjáró szakosztálynak számára!

A Fl. Rosie UTA birkózó szakosztálya edzőjének jelentéséből kivilágított is, hogy egyes mesterek, technikusok még mindig helytelen magatartást tanúsítanak, amikor sportkredésekről van szó. Kormos Frigyes technikus például nehézségeket támaszt egyes birkózók edzésénél, de hasonlóképpen viselkednek más mesterek és technikusok is.

Általában megállapítható volt, hogy csaknem valamennyi üzemben, gyárban a testedzést másodrangú problémának tekintik és ellejtették az RMP KV politbürojának 1949 június 26-i határozatát a testnevelés és a sport ösztönzésének és állandó fejlesztésének kérdésében, amely előírja: „Az üzemek és intézmények szakszervezeti bizottságain keresztül a szakszervezeteknek, a vállalatok igazgatóságainak együtt támogatniuk kell a dolgozó tömegek jogos sportigényeit, a helyi lehetőségek felhasználásával meg kell szilárdítani a sportalkulatók technikai-anyagi alapjait, sporttermek és sportpályák építésére és berendezésére, valamint felszerelések beszerzésére; tervszerűsíteni kell a munkások szabadidejének felhasználását, hogy lehetővé tegyünk a testnevelésre és sportolásra; fokozott gondot kell fordítani az élsportolók kiképzésére, hogy sikerrel állják meg helyüket a versenyeken, amelyeken a Román Népköztársaság válogatott csapatai résztvesznek.“

Célszerű volna, ha üzemelnk vezetőségei, szakszervezeti bizottságai felrészítenék emlékeztetőben az RMP KV politbürojának fenti határozatában foglaltakat és abban a támogatásban részesítenék a sportközösségek élenjáró szakosztályait, amelyen támogatással ezek a szakosztályok hozzájárulhatnak népköztársaságunk sportjának fejlesztéséhez.

Változatos sportműsor

Ezen a héten számos sportágban játszanak bajnoki mérkőzéseket és több sportágban a kerületi bajnoki versenyt rendezik meg.

A röplabda bajnokság A) csoportjában ezen a héten a Stinta Haza csapata a Hadsereg Központi Háza együttesével mér össze erejét. A 2. számú szakiskola vivőcsapata a B) csoport keretében a csoport legértékesebb együttesével, a marosvásárhelyi Progresul IMF-vel mérkőzik.

Néhány sorban

Megirtuk, hogy az aradi kerületi bajnokságban március 13-án kezdődnek a küzdelmek és a bajnokságban résztvevő csapatok közül még csak 13 csapat helye biztos, a tízenegyedik résztvevő pedig selejtező mérkőzések során biztosíthatja bekerülését. A selejtező mérkőzések ma, szerdán délután háromnegyed 6 óra körül kezdődnek a Metalul „G. Dimitrov“ pályán és az első mérkőzésen a lippei Progresul a pankotai Avintul ellen mérkőzik.

★

A Szovjetunió Indiában tartózkodó válogatott labdarúgó-csapata, minoki címet.

Közlemény

Az Állami Bank aradi fiókja által létesített áruminta központ révén az állami és szövetkezeti vállalatok számára lehetőség nyílik, hogy működésükhöz szükséges anyaggyal, segédanyaggal és cserealkatrészeket lássák el magukat. Az Állami Bank aradi fiókja által létesített áruminta központ az Anatole France utca 1-3. szám alatt a 41. számú lakrészben

(telefon 36-78) működik és naponta 8–16 óra között tart nyitva. Ilyen áruminta központok létesültek egyébként az ország minden egyes tartományi székhelyén.

Fontos áruminta központ létesült és működik Bukarestben, a Victoriel ut 111. szám alatt (telefon 5-40-09), ahol egy fővárosi, mint más városbeli vállalatok készletmennyieinek változatos mintái láthatók.

Az RNK kormányának tiltakozó jegyzéke a svájci kormányhoz

Február 15-én délelőtt negyed 12 órakor Grigore Preoteasa első külügyminiszterhelyettes átadta A. Paradinak, Svájc bukaresti ügyvivőjének a román kormány jegyzékét a svájci kormányhoz.

Amint a svájci kormány a Román Népköztársaság berni ügyvivőjétől már értesült, február 14-ől 15-ére virradó éjszaka román fasisztákból és más bűnös elemekből álló banda automata fegyverekkel, fejszékkel és késekkel felfegyverezve, erőszakkal benyomult és elfoglalta az RNK berni követségének székházát. Beszállás módján megtámadták és számos kényszerrel megsebesítették Aurel Setu-t, a követség gépkocsivezetőjét, akinek állapota rendkívül súlyos. A fasiszta banda fegyverrel fenyegette meg a követségen tartózkodó követségi tagokat, asszonyokat és gyermekeket, akik nem tudtak elmenekülni — majd kirabolták a követséget.

Ez a példátlan bandita-támadás egy diplomáciai küldöttség ellen, a követség sérthetlenségének lábbal

való tiprása, a követség tagjai elleni fegyveres támadás és a követség egyik alkalmazottjának súlyos megsebesítése, különlegesen súlyos bűntett, a népek jogának büns megsejtését képezi.

A román kormány a leghatározottabban felhívja a svájci kormány figyelmét, — amelynek területén ez a bűns fasiszta támadás történt, — a reárháló súlyos felelősségre, mivel nemzetközi kötelezettségei értelmében biztosítani kell a diplomáciai kirendeltségek székelyének és irattárának sérthetlenségét, valamint a diplomáciai küldöttségek tagjainak életét.

A román kormány felhívja a svájci kormány figyelmét arra a megengedhetetlen huza-vontra, amellyel az RNK ügyvivőjének kérésére válaszolt, amikor ez azonnali intézkedést kért a bűnsök letartóztatására, a követség székházának felszabadítására és Aurel Setu életének megmentésére.

A banditák eddig az óráig még megszállva tartják a követség épü-

letét, Aurel Setu-t pedig, — aki súlyosan megsebesült, — hét órán át hagyták fektetni a követség udvarán a legelmeibb segítségnyújtás nélkül. A román kormány kéri a svájci kormánytól a bűnsök letartóztatását és a román hatóságok számára történő kiadatásukat a Román Népköztársaság követsége területén elkövetett bűnsoklamények miatt.

A román kormány fenntartja magának a jogot, hogy a svájci kormányval szemben visszatérjen az RNK jogainak súlyos megsértésével, az RNK diplomáciai küldöttsége sérthetlenségének semmibevevélével, a diplomáciai küldöttség egyik tagjának súlyos megsebesítésével és az RNK ellen svájci területen végrehajtott fasiszta banditák elleni intézkedésekkel kapcsolatos kérdésre.

A román kormány kifejezi reményét, hogy a svájci kormány megteszi az összes intézkedéseket az előállított súlyos helyzetben és arra kéri a svájci kormányt, hogy tájékoztassa ezokról az intézkedésekről. (Agerpres).

Az ázsiai országok értekezlete egybehívásának előkészítésére alakult nemzetközi bizottság ülése

DELHI. (Agerpres). A TASZSZ közli:

Az ázsiai országoknak a nemzetközi feszültség enyhítésére irányuló értekezletre egybehívására alakult nemzetközi bizottság február 9-én és 10-én Delhi-ben ülést tartott. Az előkészítő bizottság munkálatain részt vettek: India, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság, Burma, Japán, Ceylon és Szíria képviselői. Uj-Zéland egy megfigyelővel képviseltette magát. A bizottság elnökeül egyhangúlag Rameshuari Nehru asszonyt, a kiváló indiai társadalmi aktivistát

választották meg. Nehru asszony az ülésen kijelentette, hogy az ázsiai és világbeke fenntartása érdekében most még inkább, mint bármikor, szükség van az ázsiai országok egyesülésére.

Az ülés végén a bizottság közleményt adott ki, amely hangsúlyozza, hogy Kinából, Indonéziából, Izraelből, Vietnámból, a Szovjetunióból levelek érkeztek a bizottsághoz, ezekben arról írnak, hogy támogatják az ázsiai országok közeli értekezletét.

A közlemény hangsúlyozza, hogy az értekezlet legfontosabb napirendi

pontja a Kína és India miniszterelnökei által proklamált öt alapelvek megvitatása lesz.

Ezenkívül megvizsgálják több politikai, gazdasági, kulturális és tudományos jellegű kérdést. Az előkészítő bizottság ülésén elhatározták, hogy Delhi-ben felállítják az ázsiai országok értekezletének titkárságát. A titkárságban részt vesznek: Burma, Ceylon, Kína, India, Indonézia, Japán, Pakisztán és a Szovjetunió képviselői. Az ülésen résztvevők elhatározták, hogy az értekezletet ez év április 6—10 között tartják meg Delhi-ben.

Román népművészeti kiállítás nyílt meg az Egyesült Államokban

MICHIGAN. (Agerpres).

Az amerikai Michigan államban nemrég román népművészeti kiállítás nyílt meg. A kiállítás nagy feltűnést keltett a művészi román himzések. A kiállítás amerikai rendezőbizottsága a külföldi kulturális kapcsolatokat román intézetéhez küldött leveleken rámutat a román kiállítás nagy sikerére és annak az óhajának ad kifejezést, hogy a jövőben is rendezzenek ilyen kiállításokat.

Christian Pinand kapott megbízást az új francia kormány megalakítására

PARIS. (Agerpres).

A francia kormányválság tovább tart. A „France Presse” hírügynökség közlése szerint Pierre Pflimlin hetűn reggel közötté Coty köztársasági elnökkel, hogy kénytelen lemondani kormányalakítási kísérletéről, mert háromnapi tanácskozás után nem tudta biztosítani a burzsoá pártok elegendő számú képviselőjének támogatását.

A „France Presse” jelentése szerint Pflimlin kudarc után a köztársasági elnök Christian Pinand-nak, a szocialista párt tagjának adott megbízást a francia kormány megalakítására.

Csehszlovákia Kommunista Pártja Központi Vezetőségének plenáris ülése

PRAGA. (Agerpres). A Cseleka közli:

A Csehszlovák Kommunista Párt Központi Vezetősége február 10—14-én Prágában plenáris ülést tartott. A plenáris ülésen megvitatották Villem Siroky jelentését, a csehszlovák mezőgazdaság színvonalának fejlesztése

vel és a párt falusi tevékenységével kapcsolatban. A jelentés megvitatása után a Központi Vezetőség jóváhagyta Villem Siroky beszámolóját és Csehszlovákia Kommunista Pártja X. kongresszusa irányelveinek megfelelően határozatot hozott a mezőgazdasági termelés lényeges növelése tekintetében.

Dacsén, Juiszan és Pischan szigetek felszabadítása

PEKING. (Agerpres). Az „Uj Kína” jelenti:

Csecsian tartományból közölték, hogy a kínai felszabadító néphadsereg egységei partraszálltak Dacsén, Juiszan és Pischan szigetekre és ezzel befejezték Csecsian tartomány

partvidéke mentén fekvő szigetek felszabadítását, kivéve a legdélibb részén fekvő Nancsiaszan szigetet.

Csecsian tartomány partvidékén ezek a szigetek voltak a csangkaj-sekista csoportok legfontosabb támaszpontjai.

A párt és a kormány vezetőinek jelenlétében zajlott le Moszkvában a fiatal tehetségek seregszemléje

MOSZKVA. A TASZSZ közli: Nemrégiben folyt le a Szovjetunió köztársaságaiban a munkaerőtartókélok tanítványainak működő kultúrscsoportok versenyé. Ebben a színpompás és ünnepélyes seregszemlén a Szovjetunió több mint 200.000 ifja és leánya vett részt.

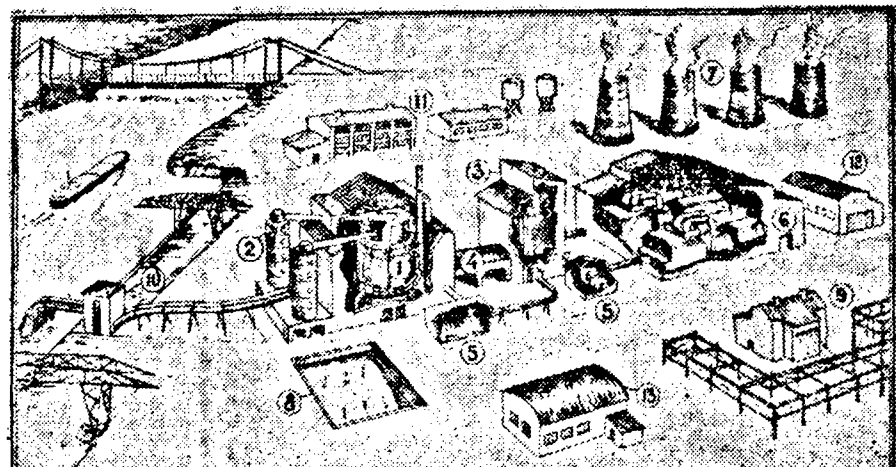
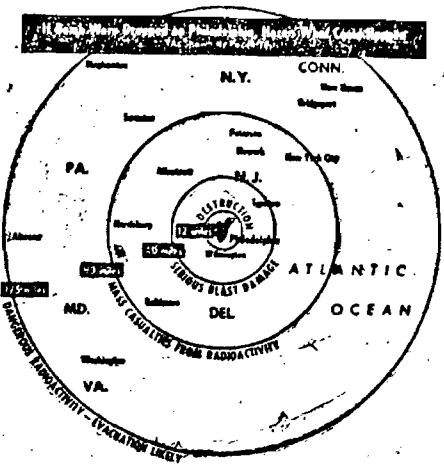
Feljelezhetetlen és elragadó látványt nyújtott az országos verseny február 8-i záróünnepsége, amelyet a moszkvai Nagyszínházban tartottak meg. Ezen az ünnepségen csaknem két-

ezer fiatal mutatta be a szovjet munkásosztály ifjú nemzedékének nagyszerű tehetségét. Az ünnepi előadásban jelen voltak: N. A. Bulganyn, N. Sz. Hruscsov, L. M. Kaganovics, G. M. Malenkov, továbbá miniszterek, a Szovjetunió Legfelső Tanácsának és az OSZSZSZK Legfelső Tanácsának küldöttei, moszkvai párt- és szovjet aktivisták, a vállalatok, valamint a tudomány, az irodalom és művészet képviselői.

Két kép — két világ

egész oldalon jelent meg az „U. S. News and World Report” című amerikai folyóirat 1954 április 9-i számában. A kép fölött ez a cím állott: „Ez történelem, ha hidrogenbombát dobunk Philadelphia-ra”. A háborús hisztéria szítására kiválóan alkalmas rajzot úgy készítettek, hogy

akárja tenni. Ezért a „Szovjet Tehnyika Malagyozi” című szovjet folyóirat rajzot közöl. „A béke atom-bombájával” címmel az atomerőtelep működéséről. Ehhez a magyarázat a következő: 1. atomreaktor; 2. főszabályozó; 3. gőzkazán; 4. gőzvezeték; 5. a kondenzor szivattyúi; 6. turbo-

a Csendes-óceáni hidrogenbomba-robbantás hatáságarát rámosollák az Egyesült Államok térképére.

A jelmagyarázat a következő: A bomba tizenkét mérföldes körben elsöpörte mindent a föld színéről, negyven mérföldes körben súlyos károkat okozta, kilencven mérföldes körben minden élőlényt megölt, a rádióaktivitás utóhatása, százhetvenöt mérföldes körben ugyancsak a rádióaktivitás veszélye miatt el kellene költöztetni a lakosságot.

Mint minden, az emberiség boldogulását szolgáló találmányt, a Szovjetunió az atomfizika terén elért eredményeket is a világ közkincsévé

gárat; 7. hűtőtoronyok; 8. hűtőmedence; 9. transzformátor; 10. szivattyúállomás; 11. műhelyek; 12. rak-tárak; 13. a személyzet lakohelye.

A telep a következőképpen működik: az atom-máglya, vagy reaktor felhasználja az urániumot, amelyet a grafit mennyiségének megfelelően adagolnak. A grafit lelassítja az urá-

Ünnepség Moszkvában

MOSZKVA. (Agerpres). — A

TASZSZ közli:

A szovjet emberek ünnepélyes ke-retek között emlékeztek meg a Szov-jetunió és a Kínai Népköztársaság között létrejött barátsági, szövetségi és kölcsönös segítségnyújtási szerző-dés megkötésének 5. évfordulójáról.

Február 12-én Moszkvában a Szakszervezetek Háza oszlopcsarno-kában a főváros közéletének képvis-e-lői ünnepi összejövetelt rendeztek a jelentős évforduló alkalmából. Az összejövetelen felszólltak Leonid Szolovjov, a Szovjetunió Szakszerve-zeti Központi Tanácsának alelnöke, Andrei Denisov professzor, a kül-földi kapcsolatok társaságának elnö-ke, Ana Pankratova akadémikus és mások. A megjelentek meleg ünnep-lésben részesítették a felszólaló Liu Sziao-t, a Kínai Népköztársaság nagykövétét a Szovjetunióban.

Budapestben megünnepelték a város felszabadításának tizedik évfordulóját

BUDAPEST. (Agerpres). A MTI közli:

Budapestben február 13-án a Ma-gyar Dolgozók Pártja budapesti pártbizottsága, a néptanács és a Ha-zafias Népfőnt budapesti bizottsága együttes ülést tartott abból az alka-lomból, hogy a szovjet hadsereg ez-előtt tíz évvel felszabadította Buda-pesztet.

Az ülésen résztvettek Budapest dolgozói, tudósok, népképviselők, a Magyar—Szovjet Baráti Társaság és a tömegszervezetek megbízottjai.

Hidas István, a Magyar Dolgo-zók Pártja Központi Vezetősége po-litikai irodájának tagja, a Magyar Népköztársaság miniszterelnökhelye-tese betérte Budapestet a szovjet hadsereg által tör-tént felszabadításával kapcsolatban. A jelentést gazdag művészi pro-gram követte, amelyen a budapesti színházak legjobb művészei műkö-dtek közre.

Az USA gyakorolja a katonai hatalmat Dél-Vietnámban

PARIS. (Agerpres).

A párisi sajtó ismerteti Ngo Dinh Diem-nek, Dél-Vietnám miniszterel-nökének közleményét, amely szerint Franciaország, az USA és Dél-Viet-nám között megkötött szerződés élet-belépett. E szerződés értelmében a délvietnámi hadsereg megszervezé-séért és kiképzéséért O'Daniel, a saigoni amerikai katonai küldöttség pa-rancsnoka felelős.

Ngo Dinh Diem nyilatkozata sze-rint tehát az amerikai tábornok Ely tábornok, az indokínai francia had-erő legfőbb parancsnokának, „írá-nyításával működik”. Ez a tény is azt igazolja, hogy a tényleges kato-nai hatalom Vietnámban ezidő sze-rint az USA képviselőjének a kezé-ben van.

nium hasadása révén kibocsátott elektronokat az új hasadáskor kiváltásához szükséges sebességre. Az atommáglya által kifejtett hőmennyiséget a víz melegítésére és a gőz magashozvitására való használatra használják. A gőz a turbinákba kerül, amelyek az elektromos generátorokat mozgatják. A már felhasznált gőz vizé változik, majd visszakerül

A távolkeleti feszültség enyhítésének útja

Az Egyesült Államok az utóbbi időben, különösen amióta Csang Káj-sek áruló kikiáltásával megkötötte az úgynevezett „kölcsönös biztonsági egyezményt”, — fokozta agresszív akcióit a Kínai NK ellen. Ugyanakkor az amerikai kongresszus felhatalmazta Eisenhower elnököt, hogy amerikai csapatokat használhasson fel Tajván és a Penhuledao szigetek „védelmére.” Mindez súlyos veszélyt jelent Ázsia és az egész világ békéjére. Számos amerikai szenátor-nak és a kongresszus több tagjának is ez a véleménye. Így például, Bricker szenátor „a háború kocká-zatával járó ultimátumnak” minősítette az amerikai kongresszus hatá-rozatát. Flanders szenátor pedig ezeket „mondotta: „Világos: angol nyelven ez a határozat preventív há-bo-rút jelent.”

Az amerikai kormánykörök a köz-vélemény félrevezetése céljából „az Egyesült Államok védelméről”, „Taj-ván és a Pescadores szigetek” vé-delméről fecsegnék. De mindenki tisztában van azzal, hogy senki sem fenyegette és nem is fenyegeti az Amerikai Egyesült Államokat. Kép-telenség lenne azt állítani, hogy az Egyesült Államok az amerikai kontinensről 5000 mérföld távolságra fekvő Tajván és Pescadores szigete-ken védi biztonságát.

Az Egyesült Államok a kínai nép elleni agresszív akcióinak elkönd-zésére az Egyesült Nemzetek Szer-vezetét is fel akarja használni. Uj-Zéland, nyilvánvalóan amerikai és an-gol sugalmazásra, a következő Bi-ztonsági Tanács elé: „A kontinensális Kína közelében elterülő egyes szigetek övezetében folyó hadművele-tek.” Ez a mesterkedés kísérlet arra, hogy az ENSZ-t Kína bel-ügyeibe való beavatkozásra bírják és arra kényszerítsék a kínai népet, mondjon le Tajván és a Penhuledao szigetek, valamint más, a kínai partvidék mentén elterülő szigetek felszabadításáról. Uj-Zélandnak a Tajván-környéki „tűzszünet”-re vonatkozó javaslata elsősorban Kína területének megosztását célozza. Az újzélendi javaslat ezenkívül megke-rüli a távolkeleti feszültség igazi okát — azt, hogy amerikai csapatok tartózkodnak kínai területen és ag-gresszív akciókat folytatnak Kína el-len.

Világos, hogy Uj-Zéland „tűz-szüneti” javaslata nem egyéb suta mesterkedésnél, hogy — szentesítse Tajvánnak és a Penhuledao szigete-teknek az Egyesült Államok részé-ről történő megkaparintását.

Szoboljev, a Szovjetunió állandó megbízottjának helyettese a Bizton-sági Tanácsban, leleplezte az Egye-sült Államok Kína-ellenes akcióinak igazi jellegét és rámutatott arra, hogy amíg nem szüntetik meg a tá-volkeleti feszültséget előidéző oko-kat, addig nem lehet beszélni a Taj-ván környéki hadműveletek kérdése-ség megoldásáról. A távolkeleti fe-szültség igazi oka, az Egyesült Á-lamoknak a népi Kína ellen folyta-tott agresszív cselekményei, azok az akciók, amelyek durván sértik a Kínai Népköztársaság szuverenitását és területi épségét. A szovjet meg-bízott hangsúlyozta, hogy ezek az akciók sértik az ENSZ alapokmá-nyát és ugyanakkor megszegését je-lentik azoknak a kötelezettségek-nek, amelyek az Egyesült Államok a kairói és a potsdami nyilatko-zatokban vállalt.

A Szovjetunió, hiven a béke meg-védését szolgáló politikájához, java-solta, hogy a Biztonsági Tanács ha-ladéktalanul tegyen lépéseket az amerikai agresszív akciók megszüntetése. A szovjet megbízott kérte, hogy a Biztonsági Tanács vitassa meg „Az Egyesült Államok aggres-zív akcióit a Kínai Népköztársaság ellen Tajván és más kínai szigetek térségében” kérdést és hogy e pro-béma megvizsgálására a Biztonsági Tanács hívja meg a Kínai NK köz-ponti népi kormányának egy képví-selőjét. A Szovjetunióknak ez a ja-vaslata mindenben megfelel a béke érdekeinek és a távolkeleti háborús veszély elhárítását célozza.

Az amerikai provokációkkal szem-

ben a Kínai Népköztársaság állás-foglalása egészen világos: Tajván Kína területéhez tartozik, tehát Taj-ván kérdése Kína belügye. Ez nem-csak, hogy megfelel Kína nemzeti érdekeinek és a nemzetközi jog leg-elmeibb szabályainak, de az egye-düli eszköz arra, hogy megteremt-hessék Ázsia tartós békéjét.

Csu En-laj miniszterelnök az ENSZ főtitkárához intézett február 3-i vá-laszában rámutatott arra, hogy a Kínai Népköztársaság nem fogad-hatja el az ENSZ Biztonsági Taná-csának arra irányuló meghívását, hogy küldje el képviselőjét az újzél-landi határozati javaslat megvizsgá-lására, mert az újzélendi javaslat beavatkozás Kína belügyeibe és ugyanakkor az ENSZ alapokmánya-nak közvetlen megszegését is jelenti. Csu En-laj hangsúlyozta, hogy a Kínai Népköztársaság több ízben is panaszt emelt az ENSZ-nél az Egyesült Államok agresszív akciói ellen és hogy a Biztonsági Tanács sohasem tett lépéseket a kínai nép-nek a jogos panaszaihoz kapcsolot-ban. Csu En-laj kijelentette teljes-séggel türelmetlen, hogy a hat-záz-millió kínai népet mindmáig meg-fosztották attól, hogy elfoglalhassa az őt jogosan és törvényesen meg-illető helyet az ENSZ-ben, míg a csangkajsekkisták megbízottai továb-bra is törvénytelenül elfoglalják Kína képviselőinek helyét az ENSZ-ben.

Ez az igazságtalan helyzet — han-g-súlyozta Csu En-laj, — lehetetlenné teszi, hogy a Kínai Népköztársaság megbízottja résztvevessen a Kínai érintő kérdéseknek az ENSZ-ben történő megvitatásán. Csu En-laj a Szovjetunió állásfoglalását támoga-tva, kijelentette, hogy a Kínai Né-pköztársaság kormánya úgy véli, hogy csak abban az esetben küldheti el képviselőjét, ha a viták tárgya a Szovjetunió javaslata lesz és ha el-távolítják a Biztonsági Tanácsból a Csang Káj-sek-klíkk képviselőjét és a Kínai Népköztársaság képví-selője Kína nevében vesz részt a vi-tákban.

A Kínai Népköztársaság kormá-nyának válasza világosan megmu-tatja, hogy a kínai nép el van szá-nva arra, hogy felszabadítson minden kínai területet és hogy az amerikai beavatkozás nem félemlítheti meg Kína népet.

A világ közvéleménye elítéli a Ki-na belügyeibe való amerikai beavat-kozást és támogatja a kínai nép jo-gos követelését. A nyugati polgári sajtó is megelégedik az amerikai agresszív akciók, amelyek egy új háború veszélyét idézik elő. Az indiai sajtó hangsúlyozza, hogy „ia Tajvánt Kína szerves részének te-kinti, amelyet a kairói és potsdami egyezmények értelmében a Kínai Népköztársasághoz kell csatolni. „Basumati” című lap hangsúlyozza, hogy a második világháború után az Egyesült Államok sorozatosan megszegte a nemzetközi egyezmé-nyeket és kötelezettségeket. A közép-keleti blokkban, a délkelet-ázsiai paktumhoz és a Csang Káj-sekkel megkötött szerződéshez hasonló ka-tonai egyezmények az ázsiai gyar-mati rendszer fenntartását szolgál-ják. Ezzel Magyarország az is, — hangsúlyozza a lap, — hogy az Egyesült Államok megszállva tartja a Kínához tartozó Tajvánt. Nehru indiai miniszterelnök nemrég ki-jelentette: „Tajván kínai terület, ame-lyet vissza kell adni a pekingi kor-mánynak.”

Ilyen tiltakozó hangok hallatsza-nak az összes ázsiai és európai or-szágokban, sőt az Egyesült Álla-mokban is. Amerikai sajtójelenté-sekből kitűnik, hogy Eisenhower számos levelet kapott, amelyekben bírálják az Egyesült Államoknak Kína belügyeibe való durva beavat-kozását.

Mindez világosan bizonyítja az egész világ szembeláthatóan az Egyesült Államok kísérletezésével, hogy fegyveres konfliktust robbant-szon ki a Távol-Keleten. Elvitha-tatlan Kínának az a joga, hogy fel-szabadítsa az amerikaiak és a csangkajsekkisták által megszállt Taj-vánt és a kínai partvidék mentén el-terülő többi szigetet.

A hét filmjei

„DOZSA GYÖRGY” mozi: február 23-ig: A három muskétás. Előadá-sok: 3, 5, 7 és 9 órakor. Naponta 11 órakor matiné.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: február 23-ig: A három muskétás. Előadások: 3,30, 5,30, 7,30 és 9,30 órakor.

„HERBAC JANOS” mozi: február 19-ig: Különös házasság. Előadá-sok: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„L. CARAGIALE” mozi: február 17-ig: A nyomorultak. (Első rész.) Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„UJ IDOK” mozi: február 20-ig: A tenger fia. Pótműsor. A tbilisi Dinamo csapatának labdarúgó mér-közése a Flamura Rosie UTA, a Hadsereg Központi Háza és a Stintja Kolozsvar csapatokkal. — Humor a bábszínházban. Előadások: 3 óráról folytatódásgosan. „SOLIDARITATEA” mozi (Gáj):

február 18-ig: Ernst Thälmann. Elő-adások: hétköznap: 7 órakor, vasár-nap: 3, 5 és 7 órakor.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mike-lak): február 18-ig: Az istenek ta-nácsa. Előadások: este 7 órakor. vasárnap 3, 5 és 7 órakor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi (Lippa): február 16-án: A pupos lo-vacska.

„PETOFI SANDOR” mozi (Rad-na): február 16-ig: A nemzeti szí-nház jubileuma — Asztalteni szaj-nokások.

„POPULAR” mozi (Nagyszent-miklós): február 16-ig: Vassza Zseleznova.

★
„AZ ARADI ÁLLAMI ROMÁN SZÍNHÁZ” műsora: Szerdán, február 16-án este 19.30 órakor Molière „Tartuffe” című komédiája kerül bemutatásra.